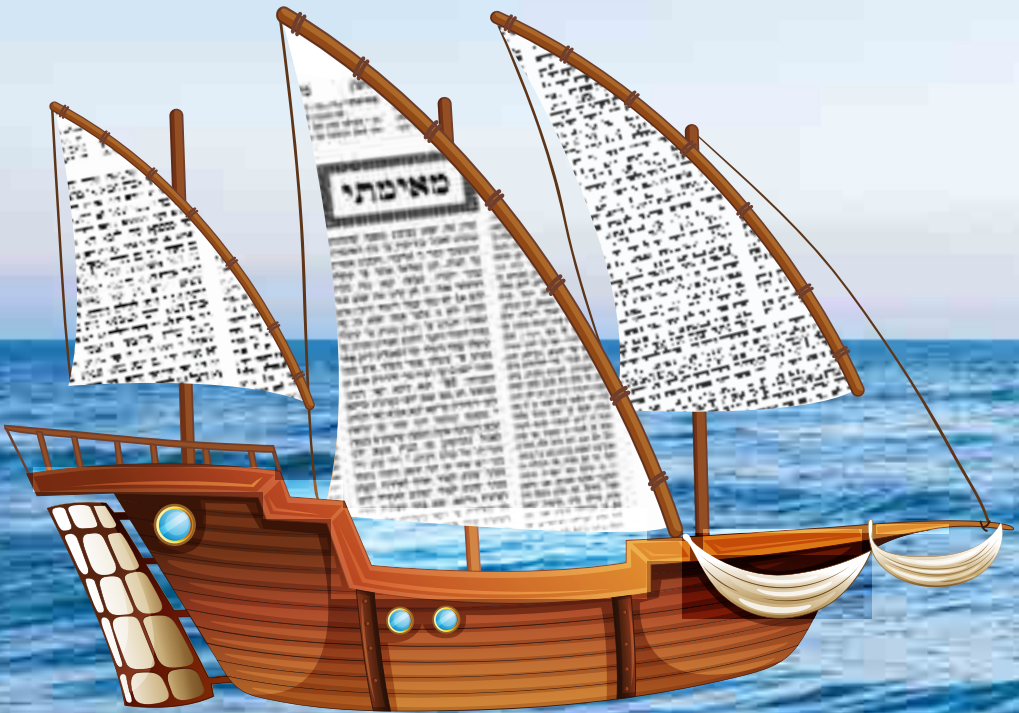

מבליגים!!!

קטעי חיזוק לקראת תחילת מחזור הי"ג בלימוד דף היומי

**"דף של ספינה נזדמן לי וכל גל וגל שבא
עלי נענעתי לו בראשי" (יבמות קכ"א).**

מבית אז נדברו

טבת התש"פ

קונטרס

מפליגים

קטעי חיזוק לקראת תחילת מחזור הי"ג
בלימוד הדף היומי...

מקבץ מאמרים בעידוד לימוד דף היומי בכלל
וקביעות עיתים לתורה בפרט

חלק מהמאמרים נכתבו בגיליון השבועי
"מרבח תורה - צאנז", באדיבותם וברשותם

ניתן לקבל בדואר אלקטרוני:
A8447168@gmail.com

מפתח הנושאים

- 3.....הקדמה:
- 7.....הצלם פוקד: כולם לחייך... שלוש ארבע ו... פלאש... ..
- 10.....לפניך סיפור משעמם למדי.....
- 13.....דף (היומי) של ספינה הזדמן לי.....
- 16.....חובל עול מפני שמן... ..
- 19.....דמדומי חנוכה... וערב שמחת תורה - שבעל פה... ..
- 21.....יש קונה עולמו בדף גמ' אחד... ..
- כמה מילים לנשים צדקניות שבדורנו שאהבת התורה יוקדת
- 24.....בליבם... ..
- מה הסוד של שעת לימוד תורה שעושה אותי רגוע ונינוח
- 27.....כ"כ???
- 30.....קשה לי לצאת מהבית... ההשכבה... הילדים... לעזור בבית...
- 31.....כמה טיפים למתחילים בלימוד דף היומי.....

הקדמה:

חוברת זו היא מגמתית!!! יש מטרה מאוד ברורה בחוברת הזו...

אני מוכרח להיות כנה ולהודות בפה מלא: יש לי אינטרס אישי לשכנע!!! לשכנע את כל מי שרק שייך ויכול ללמוד דף היומי... שיתחיל!!! אני פשוט עושה הון אישי על כל אחד נוסף שמצטרף ללימוד דף היומי... אני מודה שאצלי זה מגיע נטו מאינטרסים של זכויות...

אני פשוט למדתי מאמרי חז"ל וקלטתי את המפה והבנתי שיש לקב"ה המון המון נחת רוח מעסק התורה בכלל... וכשהוא נלמד בחבורה בפרט... ובפרט כשמדובר בלימוד דף היומי שרבות יהודים מעידים שזה רומם להם את כל היום ושינה להם את כל החיים הרוחניים וגם הגשמיים... בקיצור: החוש הנדלנ"י שלי זיהה שזה מהדברים שכדאי להשקיע בהם... זה יכול לקדם אותי ב"קשרים" עם הקב"ה... ובשביל זה אני יורה כעת לכל הכיוונים... וכעת... בימים אלו אני מהלך סהרורי ועושה כל מה שאני יכול לגייס עוד ועוד אנשים שיצטרפו למפלגת דף היומי... כן... אני אינטרסנט... מודה בפה מלא!!!

אבל אז מה... מה איכפת לך שאני רוצה זכויות???

זה לא על חשבונך... אני מבטיח... אני לא הולך לקחת אחוזים על הגב שלך... אני לא מקבל על חשבון הברוטו שלך... אדרבה... אתה יודע מה??? בא תעזור לי... הרי אתה בעצמך בסה"כ רוצה להשתכנע... אתה בעצמך הרי רוצה להתחיל לקבוע עיתים לתורה ולהצטרף למעגל הדף היומי... רק מה??? משהו עדיין תקוע... אז בא תעזור לי... תגלה לי מה חסר... תגיד לי מה אני יכול לעשות בשביל שתצטרף... תגיד... אני מיד מגיע... רק תגיד מה...

איפה זה תקוע? אתה רוצה שאני אארגן לך איזה עוגת גבינה בשביל סיום מסכת ברכות??? זה מה שיעשה לך את זה??? קדימה... אני כעת מעביר את הבקשה למטבח...

אתה רוצה שאני אגיע לסיום של מסכת שבת שלך עם כמה גיטריסטים ונעשה לך איזה זיץ עם מצצב בבית? רק תגיד... העיקר תצטרף... העיקר תכנס למעגל לימוד דף היומי...

אבל לא!!! בינינו... אתה מבין לבד שזה לא עובד ככה... קביעת עיתים לתורה זה לא חנות פלאפונים... שיכולים לעשות לך פרסומת מפתה שאם רק תקנה שני פלאפונים אתה מקבל ארוחה זוגית במסעדה או נסיעה למירון בחינם... לא!!! כאלו סוג דברים יכולים לעבוד רק בפלאפונים או אולי באיזה מכירה סינית...

אבל כשמדובר בקביעת עיתים לתורה... זה משהו רציני שחייב להגיע ממך!!!

אני יכול אולי לנסות לעשות קצת שטיפת מוח... אני יכול לקדוח לך בראש עם כל מיני פרסומות... אני יכול לסנוור אותך עם אירועים ענקיים באצטדיונים ענקיים... ולנשוף לך בעורף... ואפילו לגרום לך תחושת החמצה... מה... עדיין לא הצטרפת...??? אבל בינינו... כל זה לא שווה ליותר משבוע ימים מקסימום חודש... סו"ס זה תלוי בך!!! סו"ס כשמדברים על לימוד דף היומי... מדובר כאן על שגרה מתמשכת של רצינות ועקביות והחלטה חזקה שאני מעוניין ורוצה לקבוע עיתים לתורה ולתת לקב"ה שעה ביום... שעה שאני מחובר לחכמה העליונה!!! שעה שלימה שאני מטעין את עצמי ומנקה את הראש מכל עמל היום וממלא אותו בחכמת התורה... לא יעזור לי שאני אופיע כאן כמו איזה מיסיונר ואנסה לשכנע אותך... **פה צריך החלטה רצינית!!! החלטה אמיתית!!!**

אף אחד לא יוכל לקחת קרדיט על ההחלטה שלך... **אבל מה כן??** אתה כן יכול להודות שאתה צריך עידוד!!! **ותתבע אותו בפה!!!** אל תתבייש להגיד בקול שאתה צריך גיבוי!!! אז אני פה עושה את זה ממש בזעיר אנפין... אבל זה לא שווה... כי עוד רגע אני נעלם... מכאן ואילך אתה צריך את אשתך... את הילדים... ובעיקר את עצמך... ליצור מצב!!! ולעשות אקשן... ואת כל הטיולים והפינוקים של הבית והמשפחה לעשות סביב הקביעות עיתים לתורה... (במאמר האחרון בחוברת זו... הנושא הזה מפורט בהרחבה...) אני פה מגיע רק בתור מדגם!!! מדגם של עוד יהודי שמתיימר לערבב במקום הנכון... אני מגיח כעת סביב הסיום וההתחלה הרשמיים... עושה קצת בלגן ומיד נעלם יחד עם התזמורת שתתקפל בסוף מעמד הסיום... **ומכאן ואילך אתה נכנס לתמונה...** ואתה ואשתך שהיא המנוע של אהבת תורה שלך... היא צריכה ליצור את העירובובים האלו... וברגע שהיא תיחלש... אתה צריך ליצור את זה ולהחזיר אותה שוב למגרש... **כן... דברי תורה צריכים חיזוק...** והחיזוק והתעוררות צריכים להיעשות לפי רמת הלומד ומה שמדבר אליו...

קדימה!!! לעבודה!!! אל תחשוב ואל תחלום שהחיזוק בלימוד יכול להחזיק תמיד באופן מונוטוני וקבוע... אין כזה דבר בלימוד התורה!!! **בלימוד התורה חייבים**

"הדלקה"!!! חייבים להצית אש... חייבים ליצור מידי פעם מצב... אחרת זה נרדם...
נמוג...

לא לחינם התורה נמשלה למנורה... במנורה יש דין להעלות נר תמיד בדיוק כמו בשלחן הטהור... **אבל שים לב להבדל:** בשולחן הטהור יש דין תמיד!!! שזה אומר שהשלחן לא יהיה שניה אחת בלי לחם!!! (גם כשמסלקים לחם ישן ומניחים חדש... הרי אלו מושכים ואלו מניחים, טפחו של זה בצד טפחו של זה) לעומת זאת במנורה... למרות שיש דין תמיד... מדליקים רק בלילה... ובבוקר זה נכבה... ואז מדליקים שוב בלילה... אין הקפדה שלא יהיה רגע אחד כמו בשלחן...

מה ההבדל?? אומר המאירי יסוד עצום ונפלא:

מנורה זה אש!!! אש צריך להדליק... בשביל להדליק מוכרח שיהיה לפעמים מכובה... ולכן זה לא נורא שלפעמים מכובה... כי סו"ס צריך להדליק... ואין נדליק אם לא יהיה מכובה...

אתה שומע?? זה הסוד בתורה!!! אבא שבשמים רוצה לא רק שנלמד... אלא גם שנראה אכפתיות ורצון ותשוקה לתורה... לא מספיק לקב"ה שהתורה תהיה מאירה ודלוקה... הקב"ה רוצה מידי פעם לראות אותנו מידי פעם מדליקים אותה עם כל הרצון... **זה חלק מהעניין...** זה חלק מהווי של תורה!!! לכן!!! בשביל זה לפעמים העסק מתחיל להיכבות... וזה חלק מהעניין... כי כעת העבוידה היא להדליק...

כן... גברת יקרה... בעלך יתחיל דף היומי... ובהתחלה זה יהיה פאייער... יהיה אש... ולאט לאט זה יכבה... את תראי שהוא פחות מתלהב... **לא!!! זה לא נורא!!!** זה לא מראה על בעיה או חולשה... הקב"ה פשוט מזמין הדלקה... הקב"ה רוצה לראות את האהבת תורה של המשפחה כולה... איך שהם שותפים ומחוברים לתורה של אבא... אז קדימה... אם הקב"ה רוצה את ההופעה שלכם... תתנו לו את זה בגדול... (הוראות מעשיות במאמר בסוף...) **בקיצור: נא לא להתפתות!!! מתחילים כעת דף היומי... וזה רק ההתחלה!!!**

ההתחלה זה עוד החלק הכי קל... הסיפור הגדול מתחיל בהמשך...

החוברת הזו מיועדת בעיקר בשביל ההמשך... אחרי שהאירוע האחרון של סיום הש"ס יסתיים... אחרי שהרישום לשנת הלימודים יסתיים... כשפורים יתקרב... ואז תגיע מסכת שבת... ואז יהיה לפתע חשש ש"באה שבת באה מנוחה..." כאן הקב"ה רוצה הדלקת נרות שבת... תכנסו עם כל העוצמה!!! בשיתוף פעולה הדדי תחליטו על

שלושה ימים בצימר באמצע השבוע... על מה??? על סיום חצי מסכת שבת... וכן הלאה וכן הלאה... (המסר הזה נכון גם למסכת כתובות וגיטין... כי חוברת זו יוצאת אחת ולתמיד... לכל הש"ס...).

יתן ה' ונזכה לעשות נחת רוח לפניו... נשמיע את קול התורה בלילות ובימים... ונזכה שבזכות התורה הקדושה נזכה לכל היעודים הטובים הכתובים ומפורשים בה...

הצלם פוקד: כולם לחי"ך ... שלוש ארבע ו... פלאש...

מועד תחילת המחזור החדש בדף היומי הולך ומתקרב... חייבים להיערך ולהתכונן לקראת החתונה הגדולה והמשולשת של קודשא בריך הוא וישראל ואורייתא... בשמים נערכים כבר ל"ומא טבא..." מכינים חופה צחורה ולבנה של המון רחמים וחסדים שיורעפו ביום הגדול הזה לכל מי שיצטרף לשמחת התורה... מיכאל השר הגדול שתפקידו להקריב ולהציג נשמותיהם של ישראל... כן, תפקידו של המלאך מיכאל הוא לאסוף את כל הדברים היפים והטובים שיש בכלל ישראל... בימים אלו מיכאל השר הגדול שוקד על מצגת מופלאה של רבבות יהודים שלומדים דף היומי במסירות נפש... והוא מעותד להגיש אותה לקב"ה ביום גדול זה ולהקריב ולהציג נשמותיהם של ישראל... ואזי כולם... כל פמליא של מעלה יפתחו פיהם בקדושה ובטהרה בשיירה ובזמרה וישוררו: חזו בני חביבי!!! דמשתכחין מצערא דלהון ועסקין בחדוותא דילי...

בימים אלו מיכאל השר הגדול שתפקידו לעמוד ולהקריב נשמותיהם של ישראל ולהציג לפני קב"ה סניגוריה על בניו... בימים אלו הוא מסתובב עם "מצלמה" של המון רחמים וחסדים... (מה שנקרא "השקפה לטובה") והוא מצלם כל יהודי שב"ה מסיים דף היומי... הוא מתעד כל המיית לב של יהודי שרוצה להתחזק ולהצטרף לקביעות עיתים לתורה... ואתה חייב להידחק בתמונה... בא... בא מהר מהר... יש כעת תמונה משפחתית אחת גדולה גדולה... מיכאל רוצה כעת לצלם את קוב"ה ישראל ואורייתא **יחד!** כל המשפחה מצטלמת ביחד... בא מהר... תכנס בפנים...

ההאלו... אתה שם שעומד בצד... זוז... זוז קצת ימינה... מיכאל השר הגדול טוען שהוא לא מצליח לתפוס אותך בתמונה כי אתה עומד מידי רחוק... בא... בא תתקרב... בא תכנס מהר למעגל של דף היומי... כדי שנוכל לתפוס גם אותך בתמונה המשפחתית...

וההלו... אתה שם שעומד מידי גבוה... תתכופף קצת... הראש שלך מחוץ לתמונה... תכנס כולך בפנים... כן... אתה דווקא רצית תמיד ללמוד דף היומי... הראש דווקא היה בעניין... אבל תכל'ס... בשטח תמיד לא הצלחת להגשים את זה ולהביא את זה לידי ביצוע... תמיד היה נתק בין הרצונות למעשים... אז עכשיו תזדרז מהר מהר

להיכנס לתמונה... תהפוך את העולם למצא שיעור דף היומי שיתאים לשעות שלך... כדי שגם הראש וגם המעשים יכנסו בתמונה...

בסדר??? כולם נמצאים??? כולם נכנסים בתוך התמונה??? כולם מחייכים ושמחים בשמחת התורה? כולם מקבלים עליהם עול תורה באהבה ובשמחה???

שלוש ארבע ו... ו... פלאש והבזק אור של הארת פנים!!!

התמונה המשפחתית של קודשא הוא ישראל ואורייתא יצאה לדרך!!!

ברגע שתמונה כזו יוצאת לדרך... ברגע שאתה מצולם בתמונה אחת משותפת יחד עם קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל זה... זו הסגולה הגדולה ביותר לכל כל הישועות... אתה יודע למה??? מסיבה פשוטה מאוד:

הגמ' בשבת אומרת: שאחד מבני חבורה שמת תדאג כל החבורה... למה??? בגלל שאם אחד מבני החבורה רח"ל מת, זה אומר שמידת הדין צילמה אותו!!! וכידוע... כשמצלמים מישהו... אזי כל מי שעבר לידו או יושב לידו נכנס ברקע של התמונה... והיות ואתה מבני החבורה שלו וזה אומר שצילמו אותו... אז קיימת סבירות גדולה שכשמידת הדין צילמה אותו אז גם אתה נכנסת ברקע של התמונה... גם אותך רואים שם ברקע... אז רוצ' מהר מהר לחזור בתשובה לפני שיקרבו את הזום עליך ויסתכלו מה אתה עושה...

עד כאן כשמדובר באחד מבני חבורה שמת רח"ל... שקיי"ל תדאג כל החבורה!!!

אבל מידה טובה מרובה... ואב"י מעיד על עצמו (שבת קי"ט): שכשאני רואה אחד מבני החבורה שעושה סיום מסכת... אני עושה יום חג לכל בני החבורה... ולמה??? **מאותה סיבה בדיוק!!!** כי כמו שאחד מבני חבורה שמת תדאג כל החבורה כי מידת הדין צילמה אותו וכל בני החבורה נכנסו ברקע של התמונה... אז כשאחד מבני חבורה עושה נחת רוח לאביו שבשמים וסיים מסכת... הוא גם מצולם!!! אבל מצולם ע"י מידת הרהמים... וברגע שהוא מצולם כל מי שנמצא ברקע שלו מצולם יחד איתו... בני הבית... הילדים... ההורים... הגיסים...

בשמים מסתכלים ורואים תמונה חגיגית... רואים את חצקל שסיים את הש"ס חבוק ודבוק עם קוב"ה ואורייתא... זו תמונה מאוד מרנינה!!! אבל בשמים מסתכלים ורואים שברקע של התמונה יש כמה רקעים קודרים שלא כ"כ מתאימים לאוירה החגיגית... רואים שם שהמצב בחשבון לא כ"כ חגיגי... רואים שם שאשתו לא לגמרי רכזו הבריאות... או שבתקופה האחרונה הולך קשה עם אחד מהילדים... והרקע

השחור הזה לא משתלב כ"כ עם התמונה הצחורה והחגיגית... מידת הרחמים מתחילה להתגלגל ומקרבת את הזום... ואז פורצת הקריאה בשמים... חזו!!! חזו בני חביבי... תסתכלו על התמונה... תראו את הבן שלי... דמשתכח מצערא דיליה ועסיק בחדוותא דילי... תראו כמה קשיים יש לבן שלי... תראו איזה רקע שחור עובר עליו ביום יום... ולמרות כל הקשיים האלו הוא הגיע לבית המדרש ועסק בתורה... מהר מהר לצבוע את הרקע השחור ללבן... מהר להשפיע עליו רחמים וחסדים וישועות כדי שלא להרוס את היופי של התמונה...

אחד מבני המשפחה שסיים את הש"ס תשמח כל המשפחה...

אחד מבני המשפחה שמתחיל את הש"ס תשמח כל המשפחה ותחכה לישועת ה' בקרוב...

בוא... תצטרף אלינו... תכנס מהר לבית המדרש... מצטלמים!!!

לפניך סיפור משעמם למדי...

ר' ישעיה הוא יהודי שעובד קשה לפרנסתו, יש לו עסק עצמאי, וכידוע כשאתה עצמאי אין יום אחד דומה לחבירו... כל יום וההרפתקאות שלו... כל שבוע והסיטואציות המאתגרות שלו... כל יום והנסיעות הלא צפויות שלו... אבל בסופו של יום יש דבר אחד ויחיד שהוא צפוי, קבוע, ולא משתנה ובעזה"ש גם לא ישתנה. תנחש מה??? כל יום בשעה תשע בערב ר' ישעיה נכנס לבית המדרש, פותח את הגמ' ולומד דף היומי!!! וקולו המתנגן נשמע בבית המדרש, כך זה בכל יום.

בוקר אחד שגרת, ר' ישעיה מקבל טלפון בהול מאשתו, הילד לא מרגיש טוב, מתפתל מכאבים, נוסעים לבית חולים, מתברר שזה אפנדיציט... מתחילים להפעיל מגעים קדחתניים להשיג את הרופא המנתח המומלץ יותר... האם נצליח לאתר אותו או לא??? והאם הניתוח בסופו של דבר כן יהיה היום או ידחה למחר? ואולי יתברר שבכלל צריך להמתין??? העסקנים הרפואיים כבר נמצאים בתמונה... בשעתיים הקרובות יהיו תשובות... כעת עדיין לא יודעים מה הולך להיות... אבל לעת עתה יש משהו אחד שאנחנו כן יודעים, תן ניחוש מה??? ?

בשעה תשע בערב ר' ישעיה נכנס לבית המדרש כמידי יום, פותח את הדף היומי ולומד, וקולו המתנגן נשמע בבית המדרש.

והנה יום אחד המשרד על גלגלים... מה יש??? הגיעה ביקורת בלתי צפויה ממשרד ה... לא משנה איזה... והתגלו כל מיני כשלים... וחסרים כמה טפסים... כעת הרישיון של החברה הוקפא... ואי אפשר לדעת מה ילד יום... כולם מדברים ומתקשרים ושואלים ומה יהיה... ולכן פנינו מועדות... ומוקדם כעת לדעת לאן זה יתגלגל...

ותנחש מה קרה בסוף אותו יום??? ?

בשעה תשע בערב ר' ישעיה נכנס לבית המדרש כמידי יום, מנתק את הפלאפון ופותח את הדף גמ' וקולו המתנגן נשמע היטב בבית המדרש!!!

והנה, בוקר אחד בשורות טובות... השידוך ב"ה כבר מתקדם לקראת גמר... ואיציקל שלנו הולך להיות חתן... ר' ישעיה מרוגש מאוד... זה הבן הראשון שלי...

והיום נקבעה פגישה רשמית בין ההורים... התחילו לדבר על ענייני הכספים... והשיחה התארכה... ולאחר משה ומתן ממושך... החליטו הצדדים לסיים לעת עתה את הפגישה ללא תוצאות... לישון על זה לילה ומחר נחזור ללבן את העניין ונקבל החלטות... ר' ישעיה יצא מהפגישה הטעונה כמו רימון סחוט... הוא היה מוטרד מאוד... כעת אי אפשר לדעת מה יהיה... בנתיים הכל פתוח... האם השידוך הזה יבא לידי גמר או לא??? אי אפשר לדעת עד הרגע האחרון... רק מחר נדע... אבל יש דבר אחד שאנחנו כן נדע עוד היום בערב...

נראה אותך מנחש מה קרה עוד באותו ערב?

בשעה תשע בערב ר' ישעיה נכנס לבית המדרש כמידי יום, הוא מנתק את הפלאפון בקנאות ופותח את הדף היומי וקולו המתנגן נשמע בבית המדרש.

עברו כמה שנים, ואמו של ר' ישעיה שוכבת על ערש דווי... ר' ישעיה כבר מוכן נפשית... הוא יודע שזה עניין של שעות... הוא אפילו הניח בצד כמה מסמכים לרגע שאחרי... והוא כל הזמן מעודכן און ליין מאחיו שהחליף אותו לפני שעתיים בבית החולים...

מה יהיה בלילה הקרוב??? איננו יודעים??? מתי זה בדיוק יקרה ואולי יהיה פתאום נס??? לא ידוע... דבר אחד כן ידוע... דבר אחר כן יקרה ככל הנראה בלילה הזה...

בשעה תשע בערב ר' ישעיה נכנס לבית המדרש כמידי יום, הוא מנתק את הפלאפון בקנאות ופותח את הדף היומי, וקולו המתנגן נשמע בבית המדרש.

ומה אתה חושב??? שאמא של ר' ישעיה נשארה בחיים? לא!!! כצפוי... היא נפטרה עוד באותו לילה בשעה שלוש לפנות בוקר... וכבר עברו ארבע שנים מפטירתה...

ומה אתה חושב? שאיזיקל שלנו לא התחתן??? לא, למחרת הכל הסתדר... והוא כבר נשוי חמש שנים... עם שלושה ילדים... וכן הלאה וכן הלאה...

בסופו של דבר הכל הסתדר או שלא...

הכל בא על מקומו בשלום, או שלא לגמרי...

דבר אחד ברור: השבוע ר' ישעיה עושה סיום הש"ס, על אף שהיתה לו רשימה ארוכה של טרדות שהיו יכולות להוציא אותו מהקביעות ולמנוע ממנו לסיים את הש"ס...

ר' ישעיה הבין את מה שלא כולנו מבינים:

אני, את **עולמי** קונה בשעה זו!!!

אבל מה יהיה עם **העולם** עצמו???

העולם עצמו באותה שעה יסתדר טוב מאוד גם בלעדי!!!

את השורה הזו האחרונה אנחנו קצת מתקשים להפנים... אנחנו יותר מידי בטוחים שהעולם לא מסתדר בלעדינו, אנחנו יותר מידי מחזיקים את העולם חזק חזק שלא יברח לנו בין האצבעות...

הנה קח את הכמה דוגמאות המדגמיות שהבאתי לך כאן... אותם לילות חירום טרופים במיוחד שהיה לר' ישעיה את הסיבות הכי מוצדקות למה לא ללכת ללמוד באותה שעה, נו, אם הוא לא היה הולך ללמוד באותם לילות... האם הוא היה מועיל במשהו???

תעביר לנגד עיניך את רשימת הסיטואציות הנ"ל, ותנסה לחשוב האם ר' ישעיה היה חסר שם?? **לא! לא רבתי!!!** הכל בא על מקומו או בשלום או לא בשלום, דבר אחד בטוח:

הדבר החכם ביותר שר' ישעיה עשה עושה ובעזה"ש ימשיך לעשות, **בשעה תשע בערב ר' ישעיה ימשיך להיכנס לבית המדרש כמידי יום, הוא ימשיך לנתק את הפלאפון בקנאות ויפתח את הגמרא וקולו המתנגן ישמע היטב בבית המדרש.**
והבן.

דף (היומי) של ספינה הזדמן לי...

יש סיפור מוכר וידוע בגמ' (יבמות קכ"א) אמר רבן גמליאל: פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה וכל הנוסעים טבעו, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה, ומיהו? רבי עקיבא, הצטערתי והתאבלתי שהוא טבע בים למוות, וכשעליתי ביבשה, בא וישב ודן לפני בהלכה, אמרתי לו: בני, מי העלך?? אמר לי: דף של ספינה הזדמן לי, ועל כל גל וגל שבא עלי נענעתי לו בראשי. עד כאן הסיפור.

ומקובלנו מרבנותינו שבסיפור הזה טמון מסר עמוק, כלומר: כשר"ג סיפר אותו הוא התכוין למשמעות הרבה יותר עמוקה מעצם הסיפור כמות שהוא.

ובכן: רבן גמליאל הכיר את רבי עקיבא בתחילת דרכו הרוחנית ור"ג ניבא אותו לגדולות... ר"ג זיהה שאם אותו תלמיד ר"ע ימשיך בדרך הזו הוא יגיע למדרגות מאוד גבוהות בעבודת ה', אבל עברו כמה שנים, ור"ג שמע כל מיני בשורות קשות על ר"ע... הוא שמע שאותו ר"ע עובר סערות קשות בחיים... ועוברים עליו גלים גבוהים מאוד... אם זה כ"ד אלף תלמידים שנסתלקו לו ועוד כהנה וכהנה ים של ניסיונות וקשיים שהיה בהם כדי לשבר את ספינת רוחו של ר"ע... **ר"ג הצטער, הוא כבר הספיד את ר"ע...** חבל לי עליו... הוא היה יכול כ"כ לצמוח ולגדול, אבל אחרי ששמעתי איזה ים של צרות ואיזה משברי גלים עברו עליו... אני כבר לא מאמין שהוא החזיק מעמד... הוא בטח טבע בים של הקשיים...

עד שיום אחד רבן גמליאל פוגש את רבי עקיבא ולתדהמתו לא היתה גבול!!! הוא רואה לנגד עיניו את אישיותו של הליגער רבי עקיבא על כל שיעור קומה העצום שלו...

רבן גמליאל השתומם: ברוך מחיה המתים... לא האמנתי שתשרוד את כל הקשיים, לא האמנתי שתוכל להמשיך לצמוח לרבי עקיבא למרות כל הגלים שעברת בחיים, והנה, אני רואה אותך פה יושב ודן כנגדי ולא נס ליחך ולא כהתה עיניך... איך?? איך עשית את זה??

ואז רבי עקיבא ענה לרבן גמליאל את סוד חייו שגם בשבילנו זה סוד ויסוד החיים:

דף של ספינה הזדמן לי!!!

אומר ר"ע: אני נצמדתי לאיזה דף גמ'!!! לאיזה מחייב מסוים בתורה!!! ונצמדתי אליו בעקשנות... ולא עזבתי אותו בשום אופן... **ואיתו יצאתי להפלגה!!!** איתו יצאתי

להפלגה מול מהמורות החיים... והגיעו סערות... הגיעו גלים גבוהים... ועל כל גל וגל נענעתי לו בראשי... כל גל שהגיע, זה היה קשה, אבל אני מחזיק בדף הזה ולא מרפה ממנו, ולפעמים הגיעה רוח סערה וכמעט התנפצתי על הסלעים... אבל את הדף של אותה ספינה אחזתי בכל הכח... ובסופו של דבר יחד עם הדף של ספינה הזה צלחתי את כל המהמורות ועברתי את כל הגלים... והנה צמחתי לרבי עקיבא למרות הכל ועל אף הכל...

רבי עקיבא למד דף היומי... לא... לא מחייב בהכרח שזה היה הדף שלנו... וגם לא צריך שזה יהיה הדף שלנו... **אבל זה היה דף של ספינה!!!** זה היה דף של מחייב שרבי עקיבא החזיק בו חזק חזק... כ"כ חזק שגם כשעברו עליו גלים אימתניים שאיימו להטביע אותו הרי בדף הזה הוא החזיק חזק ששום גל ורוח סערה שבעולם לא הצליחה להזיז אותו מזה...

והדף הזה הצמיח לנו את רבי עקיבא!!!

העקביות הזו!!! הנחישות הזו!!! וההסכמה החזקה בלב, ואת הדף הזה אני לוקח ללב שלי... את הקביעות הזו של הדף היומי אני מאמץ ללב שלי... ואני לוקח בחשבון שיבואו גלים... אבל אני אנענע בראשי לגל... אשוחח עם הגל ואסביר לו, שעם כל הכבוד לך גל, אני יודע שיש לך כל מיני תכניות אחרות בשבילי, אבל מצטער מאוד, מהדף ספינה הזה אתה לא תזיז אותי... כך צומחים ר"ע, ולא דווקא בגיל צעיר... אל תשכח שר"ע התחיל בגיל ארבעים...

כן... עקיבא התחיל הרבה פעמים דף היומי... היו כמה וכמה מחזורים שהוא התחיל בהתלהבות יחד עם כולם... עד שהגיע הגל הראשון או מקסימום השני והטביע אותו... ושוב הוא ניסה להתחיל דף חדש... ושוב... וכל פעם מחדש הגיע גל... כל פעם גל אחר... ועקיבא היה חלש ועדין מידי, לא היה לו את תעצומות הנפש לנענע לגל בראשו... ואז לא נותר לגל אלא לנענע אותו ולהטביעו.

עד שעקיבא הגיע לגיל ארבעים... ושם קרתה התפנית!!! לא!!! החיים של עקיבא לא נהיו יותר טובים... (כמו שאנחנו חולמים שיום יבא ויהיה יותר קל) התנאים לא נהיו יותר נוחים... **אבל הנכונות!!!** השינוי הגדול היה בנכונות ובנחישות, ועקיבא יצא לדרך נחושה שמכאן ואילך אני מנענע את ראשי לגל ולא הגל מנענע אותי... ושוב אותו עקיבא התחיל דף היומי... והפעם הוא התחיל לעשות חיל, כי אמנם הגיעו גלים,

והגיעו סערות לא פשוטות, והגיעו כל מיני ניסיונות מגוונים לשבש אותו מהקביעות... אבל רבי עקיבא הבהיר לגל, אני על הדף הזה לא מוותר, אני את הקביעות הזאת לא עוזב!!! והתוצאה היתה רבי עקיבא...

עומדים אנחנו באותו מצב של אותו עקיבא, גם אני בן ארבעים, גם אני ניסיתי כבר עשרות פעמים להתחיל להיות עקבי בלימוד דף היומי, ותכל'ס, זה לא הצליח! **אבל הפעם!!! יש תקווה!!!** כי הפעם, לקראת המחזור החדש של דף היומי, אני מגיע עם נחישות ועם נכונות שגם אם יבואו גלים גבוהים וכל מיני טרדות (כפי שהגיעו עד כה), אני אנענע להם בראשי ואומר להם: **מהדף הזה אני לא זז!!!** ואם ככה, יש סיכוי, יש לי מדגם מאותו ר"ע שהפתיע את ר"ג...

גם אני הולך להפתיע את עצמי... ועם הנכונות הזו אני יוצא להפלגה... איתך - דף של ספינה. איתך מהדף ב' של מסכת ברכות, ועד דף ע"ג של נדה.
חזק חזק ונתחזק!!!

חובל עול מפני שמן...

שעת לילה מאוחרת... חצקל קם בחצות הלילה לעסוק בתורה, אבל חושך, עלטה, לצאת כעת לבית המדרש?? גם קר מאוד, וגם בית המדרש חשוך לגמרי... דווקא הייתי מאוד רוצה ללכת ללמוד תורה, אבל למי יש תקציב להאיר את בית המדרש בלילות הארוכים של החורף??? והכי הכי: למי יש תקציב לעשות תאורה ברחובות והסמטאות המובילות לבית המדרש בשאון ליל???

כן, ככה זה היה פעם... כיום התאורה בבית מדרש וברחוב היא דבר מובן מאליה... לקראת ערב פתאום כל התאורה ברחוב נדלקת והכל בלחיצת כפתור אחת שגם היא מופעלת באופן אוטומטי... **אבל פעם?**

פעם כל עשית היתה מקבלת תשומת לב אישית וממושכת מהשמש שעמד על סולם וסידר את האבוקה... כל עשית ברחוב היתה דולקת על חומר בעירה... על שמן... ובשביל להאיר בית מדרש שלם למשך לילה ארוך בחורף היה צריך כמויות גדולות של שמן... ולמי יש תקציב לכך??? ולמי יש כסף לשלם משכורת חודשית לגבאי שיעמוד מידי לילה במשך שעות ויכין את האבוקות???

עד שהגיע המלך חזקיהו, שהחליט החלטה נועזת והוא פשוט לקח את כל התקציב של הבטחון והצבא והוציא אותו על שמן למאור!!! תיק הבטחון וההגנה נשאר מרוקן והכל הלך על נר למאור!!! שבתי המדרשות יהיו מאירים בלילה...

ביקורת קשה ונוקבת היתה על חזקיהו המלך... איזה מין חוסר אחריות זו??

בימים כ"כ קשים... כשצבא סנחריב הולך וכובש את כל העולם... ואנחנו נמצאים במצב בטחוני כ"כ סבוך... בדיוק עכשיו... במקום להשקיע באמצעי נשק... אתה לוקח את הכל ומוציא על שמן למאור...??? על תאורה בבית המדרש??? אתה ממש מפקיר את תושבי ירושלים לחרבו של סנחריב... לחזקיהו היתה תשובה ברורה:

נעץ חרב בבית המדרש ואמר: מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב!!!

החרב הזו לא באה בתור איום, אלא בתור מטה הסברה... טען חזקיהו המלך ואמר: טיירע יידן: אין לנו שום בטחון!!! אין לנו שום שמירה!!! אין לנו שום אמצעי נשק!!!

רק בית המדרש!!! רק אור התורה הזה שבוקע מבית המדרש, הוא הוא הנשק היחיד שלנו, אליו צריך להקצות את כל המשאבים, מי שיעסוק בתורה ינצל, ומי

שלא... אזי אין לנו שום אמצעי הגנה מול האויב, ואין טעם להשקיע באמצעי הגנה מלבד זה...

ימים לא פשוטים עברו על חזקיהו, היתה עליו ביקורת קשה מבחוץ ומבפנים... שבנא וסיעתו לחמו ונאבקו בו בכל הכח... אבל חזקיהו המשיך לאחוז בחרב של התורה... באותו שמן שהאיר את לילות החורף בבית מדרשו של חזקיהו...

והסוף ידוע לכולנו... היה זה בסוף החורף... צבא סנחריב הגיע לשערי ירושלים עם רבבות רבבות חיילים, והתכנית היתה ברורה: כל אחד זורק רגב אחד של אדמה בלבד ואנחנו קוברים את ירושלים... והגיע הלילה... וחזקיהו רגוע... חזקיהו הולך לישון...

למה?? חזקיהו... איך אתה מסוגל להירדם בכזה לילה מפחיד???

כן, הלילה שייך לי!!! יש לי נשק לילי!!! הנשק שלי הוא הוא השמן שמאיר כעת בבית המדרש.

הנשק שלי זה קול התורה שבוקע מעבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות!!!

ואז ויהי בחצי הלילה קרה נס ופלא, ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור... והנה כולם פגרים מתים... איך?? בזכות מה?? אומרים חז"ל (סנהדרין צד): **וחובל עול מפני שמן!!!** אמר רבי יצחק נפחא: "חובל עול של סנחריב **מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות**" העול הקשה של סנחריב שהצליח לכבוש את כל העמים ולבלול אותם כעיסה, לא עמד בפני העששית שדלקה שם בבית מדרשו של חזקיהו.

עומדים אנו בלילי טבת הארוכים, לילה ארוך... גם גשום... גם קר, וככה... באמצע הערב... **לצאת מהבית החמים לעבר בית המדרש וללמוד?! למה???**

אני גם קצת עייף, וגם אין חשק, ובעצם, אולי אשאר בבית?? גם בבית אפשר ללמוד.

אבל לא!!! יש כח מיוחד לחומר בעירה שמדליק את בית המדרש באישון ליל.

השמן למאור התמידי הזה, העקביות הזו שהחלטתי שאני לומד כל היום דף היומי בשיעור הקבוע, ואני לא נרתע מחושך, ולא נרעד מקור, ותמיד ממשיך להגיע בכל מצב, ושומר על הקביעות, ועל הנאמנות לה' ולתורתו, הרי יש כח לחומר בעירה הזה ליטול חרב פיפיות ולנצח גם מול האויב הגדול ביותר שאף אחד לא יכול לו, הכח של לימוד התורה בלילות יכול להשפיע "לילה טוב" על כלל ישראל... שכולם ישנו טוב...

ויקומו בריאים ושלימים... (ושלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו... כבר אמרו גדולי עולם שהאסון המבקיעת שכולם חרדים ממנו הנקרא "מוות בעריסה", ניתן למנוע אותו באמצעות רינה של תורה בלילות).
נמצאים אנו בדור של סגולות, מחפשים ישועות, רצים לכל מיני מקומות מסוגלים לישועה.

אנחנו מאוד מחבבים מבצעים חד פעמיים של ימים **מסוימים** שמסוגלים, או מקומות **מסוימים** שמסוגלים, אבל חזקיהו המלך מלמד אותנו שהסגולה הגדולה ביותר היא דווקא העקביות, חזקיהו כיתת את נחת הנחישות... גנז ספר רפואות... חזקיהו מזלזל בפתרונות נקודתיים... לא מאמין בהם... רק מה חזקיהו מאמין??? בנר תמיד!!! בנר העקבי והתמידי שלא נכבה, וכל לילה הוא מגיע ומבעיר שוב את בית המדרש מחדש בקול תורתו, הרי הנר תמיד הזה יש לו כח יותר מכל מבצע חד פעמי אחר.

יתן ה' ובכח סגולת התורה שהוא אילנא דחיי נזכה לכל הברכות וכל הישועות.

דמדומי חנוכה... וערב שמחת תורה - שבעל פה...

הוא יושב שם מכונס במערה החשוכה יחד עם כמה תנאים קדושים תלמידי שמעון הצדיק... הם דיברו בלחש, כל רחש הכי קטן הרעיד את ליבם... אנחנו עושים כעת את עבירת החוק החמורה ביותר במדינה... **אנחנו עוסקים בתורה!!!** אם הקסדור היווני חלילה וחס מגלה את פתחה של המערה אז שה' ישמור ויציל... הוא מצית אש בפתח המערה והסוף רחמנא ליצלן... פן יבא והיכני אם על בנים...

לבטל תורה...??? לא בא בחשבון, הרי כעת זו גזירת השמד וצריך למסור נפש אפילו על 'ערקתא דמסאנא', ואילו מצד שני, יש עניין לעשות מה שאפשר להציל חיי נפש.

וההחלטה נפלה, ולפתח המערה הובא ציוד חדש ומנוכר... כל מיני כלים זרים ומוזרים... ובני החבורה קיבלו הוראות שימוש... אתם רואים??? הנה... זה חץ וקשת... ברגע שיש התרעה על ביקורת דתות - יונית... אתם מחזיקים את הקשת ביד ימין... את החץ ביד שמאל... מושכים אחורה, ועושים פרצוף מכוונן... כאילו אתם רוצים לקלוע לכיוון של איזה שפן סלע שרץ מרחוק... והלאה... למשחק הבא... סביבונים חולקו לכל אחד... והמדריך הורה בדיוק איך לשחק "אותה..." ומהיום אנחנו פה קבוצה של 'משועממים' שמשחקים בהימורים... הוא גם לימד אותם איזה צעקות ברוטאליות צריך לשאוג בהתאם לרוח האוירה... ומכאן ואילך העסק נהיה קצת פחות מסוכן...

יושבים להם תנאים קדושים ומתחת השלחן מונחת הגמ' הקדושה והטור ב"י, ואילו על גבי השלחן שרוע משחק השש בש... מתחת השלחן מתנגן לו הניגון המתוק של הגמ'... ואילו מעל השלחן מוכן לו המשחק הגס והמגושם... מוכן לעת התרעה... מידי כמה דקות... כשהניידת היוונית שוב מפטרלת באזור... הגמ' נסגרת מתחת השלחן ונכנסת לה למחבא... ואילו הסביבון מתחיל לקפץ ולרקוד והקולות הברוטאליים נשמעים ברמה.

כן... מה לא נעשה כדי שתחשבו שיש כאן בית מרזח... בית משוגעים... מה שתוצאו... העיקר תניחו לנו להישאר מחוברים לאינפוזיה היהודית ולעסוק בתורה כי היא חיינו ורק היא!!!

כך גם מחוץ לבית המרזח!!! החץ לפתע נמתח וקולו הצוהל של הצייד נשמע... מה לא נעשה בשביל שתעזבו אותנו לנפשנו ונוכל לחבק את הגמ' וללמוד עוד שורה גמ'...

כל זה עד! עד שריחם עליהם ה' אלוקי אבותיהם וגאלם מידם.

והנה, עומדים אנו כעת יותר מאלפיים שנה לאחמ"כ ועל הסביבון אנחנו לא מסוגלים לוותר... גם מהחץ והקשת אנחנו לא יכולים להיפרד... אנחנו צריכים אותם... הם מזכירים לנו נשכחות... כשאנחנו רואים אותם... אנו נזכרים בערגה באותו לימוד מתוק מתוך מסירות נפש, כשהסביבון היה **על** השלחן, והגמ' **מתחת** השלחן!!!

כשהחץ וקשת היו אחוזים **ביד**, והגמ' היתה **בראש!!!**

הסביבון הזה ששיחקנו בחנוכה שהסתיים לפני פחות משבוע... החץ וקשת הזה שאנחנו משחקים בו מידי ל"ג בעומר... מחייבים אותנו... תובעים מאיתנו...

מי מפריע לך ללמוד היום??? מי מאיים עליך? מי מלחיץ אותך 'לחץ גדול' היום???

הבית מדרש פתוח... וחכמות בחוץ תרונה... ורק תבא... רק תצטרף לשיעור דף היומי... באיזה שפה... באיזה שעה... רק תבא... יש גמרות בשפע... מאירות עיניים... אפילו מנוקדות... שוטנשטיין... מתיבתא... ביאורי רש"י... ביאורי תוס'... רק תבא ותלמד... מכניסים לך את התורה הקדושה לתוך הפה בתוך כפית של זהב.

אין מנוס!!! אין תירוצים!!! אין לאיפה לברוח!!! התורה הקדושה מונחת בקרן זוית, כל הרוצה יבא ויטול... מי שרוצה...

הסביבון המקודש של העם היהודי מביט עלינו במבט תובעני:

הסבא שלך שיחק בי בידיים רועדות ושפתיו מלמלו תורה, **ואתה? איפה אתה?**

אבל סביבון יקר, תתפלא לשמוע, אבל ניסיון העושר לפעמים יותר קשה מניסיון העוני. דווקא בגלל שכ"כ קל לנו ללמוד תורה, דווקא בגלל שבית המדרש פתוח לרווחה, ואף אחד לא שומר את צעדי, כאן מגיע הבית האחרון של מעוז צור ומפגיש אותנו באותו אדמון שמסוגל לקחת את הערך הגדול ביותר של הבכורה, ולהצניח אותו לשווי של נזיד עדשים...

אנא ה', דחה אדמון בצל צלמון, שלא ניפול ברשתו ובטעותו של אותו אדום, שהקלות והנחות שאנחנו מסוגלים כיום ללמוד תורה לא תטעה אותנו להקל ראש בקביעת עיתים לתורה, אנא ה', תן לי כח להתחיל ללמוד דף היומי, ולהיות חזק עם זה!!! לקבל על עצמי את זה בהסכמה חזקה ובלתי מתפשרת לחלוטין!!! שאצליח לסחוף יחד איתי את כל בני המשפחה לאהבת תורה ולעמלה...

יש קונה עולמו בדף גמ' אחד...

הסיפור הידוע והמפורסם על אותו יהודי בעל בית שהיה גר בארה"ב של הדור הקודם, והראש שלו היה מאוד מאוד חלש, אבל הוא התחיל ללמוד דף היומי, והוא לא הבין, כל שורה בגמ' ארכה לו שבועות ארוכים עד שהוא הבין, אבל הוא לא התייאש. הוא היה מתקשר מידי פעם לר' משה פיינשטיין זיע"א והוא היה מעודד את רוחו, וככה הוא היה מתקדם בצעדי צב עוד שורה ועוד שורה.

כשהבן שלו נכנס לשידוכים הוא התחיל "מאימתי קורין את שמע בערבין משעה שהכהנים נכנסים וכו'..." עד שהוא גמר את המשנה הבן כבר היה מאורס, ואז הוא התחיל את הגמ', "תנא היכא קאי דקתני מאימתי" ועד שהוא הגיע ל"בא השמש וטהר" כבר נולד לו נכד וכן הלאה... וכן הלאה... והנה, אותו יהודי, לאחר כמה שנים של עמל ויגיעה זכה סו"ס לסיים את דף ב' דמסכת ברכות, הוא שלח מברק למרן ר' משה פיינשטיין והזמין אותו ל"סעודת סיום..." על מה??? **על דף גמ' אחד!!!** מקורביו של ר' משה שראו את ההזמנה הזו, לא ידעו אם לצחוק או לבכות, יהודי מזמין את ר' משה לסיים, ועוד איזה סיום??? **סיום של דף גמ' אחד?!**

אבל ר' משה לקח את ההזמנה הזו ברצינות תהומית!!! ולתדהמת מקורביו הוא הודיע חד משמעית שבכוונתו לנסוע במיוחד כדי להשתתף בסעודת סיום זו. אבל רבה, אותו יהודי מתגורר מאוד רחוק, מדובר בנסיעה שלמעלה משש שעות נסיעה.

אבל ר' משה לא ויתר, יהודי שלמד דף גמ' בכזה עמל ויגיעה בלי להתרפות ובלי להתייאש, אני רוצה להשתתף בסעודת הסיום, ור' משה נסע, הגיע, והשתתף בשמחה.

ובאותו לילה, לאחר הסיום, אותו יהודי השיב את נשמתו הטהורה ליוצרה.

נענה ר' משה פיינשטיין זיע"א: **יש קונה עולמו בשעה אחת!!!**

ויש קונה עולמו בדף גמ' אחד!!!

בסיפור הזה יש מוסר השכל מאוד גדול בשבילנו, אותו יהודי כאמור קנה את עולמו בדף גמ' אחד, **איך בדיוק???** מה היה כ"כ מיוחד בדף גמ' הזה, שהוא קנה את עולמו בדף הבודד הזה??? מה תגיד??? בגלל שהוא כ"כ התאמץ וכ"כ עמל סביב

הדף גמ' הזה לכן...? יכול להיות... אבל לאו דווקא!!! **יש פה נקודה הרבה יותר פשוטה:** אותנו יהודי **ידע להעריך דף גמ' אחד!!!** אותו יהודי הבין שגם עם דף גמ' אחד אפשר לקנות עולם!!! לכן הוא לא הירפה ולא התייאש ולא זלזל באפשרויות המוגבלות שלו, הוא הבין שאם היכולת שלו מצומצמת ומוגבלת לדף גמ' אחד, אז גם בדף גמ' הזה אפשר לקנות עולם ומלואו.

ואנחנו?!! עם יד על הלב, לא מאמינים בזה!!! אנחנו סובלים מתסמין ה"פרפקציוניזם", או הכל או כלום, אם אני לא מצליח להיות לגמרי עקבי מהתחלה ועד הסוף, אז לא שווה כלום, אם בפעם הקודמת ושלפניה התחלתי ולא המשכתי אז אין טעם אפילו להתחיל.

כמה דפי גמ' יקרים נאבדים לאבינו שבשמים על מזבח הטעות הזו???

כמה יהודים היו יכולים לקנות את עולמם בחצי ש"ס... או בשליש ש"ס... או ברוב של כל מסכת, והיות וזה לא היה לגמרי מושלם... אז הם נעלמו מבית המדרש...???

טוב, קבלתי את המסר, אתה טוען ש"יש קונה עולמו בדף גמ' אחד"???" **"אני בעד..."** אם ככה, המצב שלי טוב, כי לי יש דווקא כמה וכמה דפי גמ' שהספקתי למדתי בחיי, אז אני מסודר???

לא!!! אתה ממש לא מסודר!!! אל תשכח שבסביבתו של ר' משה פיינשטיין היו עוד כמה וכמה יהודים שידעו קצת יותר מדף גמ' אחד, והוא לא טרח להשתתף בסיומי מסכת המרשימים שלהם, ולמה לא?? כי כנראה הוא הכיר אותם מקרוב, והוא ידע שהוא יכולים לתבוע מעצמם הרבה יותר, נו... אם הם יכולים, אז למה הם לא עושים את זה?? כנראה... כנראה שהם לא באמת מאמינים שכל דף גמ' הוא עולם!!! כי אם הם היו קולטים איזה עושר ואיזה עולם יש בכל דף גמ', הם היו לומדים קצת יותר, תסכים איתי...

אי לכך: **מי שלא מאמין שדף גמ' זה עולם, אז הדף גמ' שלו גם בשמים לא שווה עולם!!!** (כידוע, הזכויות שלנו בשמים הם כמו ערך של דולר שמשנתנה לפי ייחס, אם עשוי מחשיב את הבכורה כמו נזיד עדשים, אז זה באמת מה שהיא שווה כלפיו ואין בזה מקח טעות, ואכמ"ל...).

זכור: אל תשכח: **דף גמ' אחד זה עולם!!!** אבל למי???

למי שחי כך!!! ומאמין כך!!! ומתנהג כך!!!

בשבוע הבא מתחילים שוב דף היומי, זהו, כעת זה סופי, מתחילים.

ואתה תתחיל בעזה"ש!!! ואתה מאוד מאוד תרצה להיות עקבי ולדפוק כל יום, ובינינו, תסתכל לי בעיניים, עם כל הרצון הטוב זה הרי לא ילך, הרי יהיו "פיקשושים", יהיו ימים שלא תצליח, אבל בשביל זה!!! בדיק בשביל זה הפעם אתה ניגש בצורה אחרת!!! אתה ניגש לכל העניין בראש אחר!!! אני מתחיל דף ב' של מסכת ברכות, בשביל מה??? **בשביל דף אחד!!!** יש קונה עולמו בדף גמ' אחד!!! **אני פה בשביל הדף הזה בלבד!!!** אני יודע להעריך גם דף גמ' אחד!!! אה... אם ככה, למה הגעת גם למחרת??? הרי כבר קנית את עולמך???

מה יש, אסור לי לקנות שוב פעם את עולמי??? יש לי עיניים גדולות, אני צריך ש"י עולמות, תחשוב: איפה אני אשים את כל מיליוני המלאכים שנבראים מכל שעת לימוד שלי...??? אני צריך כמה וכמה עולמות בשביל זה, **אם תגש בצורה הנכונה הזו!!!** אזי יום שפספסת דף היומי, יהיה לך חבל, כי אמנם הפסדת את ה'עולם מלא' של הדף גמ' הנוכחי הזה, אבל זה עדיין לא יפריע לך לרוץ לקנות את הדף גמ' הבא שגם הוא עולם בפני עצמו.

ואם הבנת את המסר, אם הפנמת אותו עמוק עמוק, ואתה מתכוין לאמץ אותו למסלול החדש של דף היומי **אז מזל טוב!!!** מרן ר' משה פיינשטיין זיע"א כבר עושה את דרכו להשתתף בסיום על כמה דפי גמ' או כמה מסכתות שכן למדת בדף היומי, כי כאמור, וכפי שסיכמנו מכאן ולהבא, **כל דף גמ' הוא עולם!!!**

מזל טוב, קנית את עולמך בדף גמ' אחד, אתה מוזמן להפנים את זה כלפי 2,700 עולמות נוספים שמחכים לך במסלול החדש, בהצלחה!!!

כמה מילים לנשים צדקניות שבזרנו שאהבת התורה יוקדת בליבם...

כל העיר לבשה חג... עשרות אלפי תלמידי רבי עקיבא די בכל אתר ואתר הגיעו בהמוניהם לזכות להשתתף בשמחת הצדיק... הנקלה בעיניך??? היום התנא הקדוש רבי עקיבא זוכה להוביל את בנו לחופה... כל העיר מאירה באור יקרות... שלטים גדולים נתלו בכל פינה... "קול רנה וישועה באהלי צדיקים..." "בית צדיקים יעמוד..." החתונה נערכה ברוב פאר... גדול היה המעמד...

אבל השמחה של רבי עקיבא בעצמו עדיין לא מושלמת!!! הוא עדיין לא לגמרי לגמרי בטוח שהשידוך מוצלח... לרבי עקיבא לא מספיק שהכלה מגיעה מבית טוב והיא מיוחסת לגזע תרשישים... **הוא צריך להשתכנע עד כמה יש לה אהבת תורה!!!** עד כמה אהבת תורה יוקדת בה!!! ואת זה לא תמיד אפשר לצפות מראש... וכל זמן שהנושא הזה לא מבורר דיו... השמחה של רבי עקיבא עדיין לא מושלמת...

מישהו בבקשה יכול לעזור לרבי עקיבא??? מישהו יכול להפיס את דעתו שהבן שלו אכן קיבל אשה שאהבת תורה זה כל החיים שלה?

אף אחד!!! ההצהרות לא יעזרו כאן... דיבורים גבוהה גבוהה לא מדברים לרבי עקיבא... ר"ע מחכה בכליון עיניים ליום המחרת... לבוקר שאחרי ליל החתונה...

החתונה הסתיימה באישון לילה... והנה... סוף סוף עלה השחר... רבי עקיבא מגיע בבוקר לבית הכנסת בדריכות... ואז לפתע החתן גם הוא מופיע לתפילת שחרית... ורבי עקיבא נועץ בו עיניים חרדות... דואגות... חוששות... והוא שואל את בנו ברמז עדין: מצא או מוצא??? והחתן עונה לו בחיוך גדול: זה בסדר אבא... תנוח דעתך... הכלה עברה את המבחן של אהבת תורה... אין טוב אלא תורה...

מספר לנו המדרש דברים כהווייתם: לאחר שהסתיימה החתונה... אמר החתן הטרי לרעייתו: אני רוצה קצת ללמוד תורה... האם אפשר??? הכלה שמעה ושמחה מאוד... הוא לקח את הגמ'... והיא מיד רצה להדליק לו את האבוקה...

והיא נעמדה כנגדו והאירה לו...

הוא יושב ולומד... והיא עומדת ומאירה לו באבוקה...

עברה שעה, והוא עדיין לומד, והיא ממשיכה לעמוד ולהאיר לו עם האבוקה.

כמה מילים לנשים צדקניות שבדורנו שאהבת התורה יוקדת בליבם... 25

עוד שעה חלפה, והוא עדיין לומד... והיא עדיין ממשיכה לעמוד ולהאיר לו...
וכך עבר כל הלילה של החתונה... החתן יושב ועוסק בתורה וכלתו עומדת ומאירה
לו... עד שהגיע זמן קריאת שמע של שחרית... החתן התנער ממקומו... הכלה כיבתה
את האבוקה... לא בגלל ש... די... שיחזור כבר מהכולל... אלא בגלל שהגיע הבוקר...
ו"שרגא בטיהרא מאי אהני..." ואז החתן הלך להתפלל תפילת שחרית... ושם... שם
העיניים נפגשו!!! העיניים של החתן המאושר ואביו רבי עקיבא הדואג... והחתן מרגיע
את אביו ואומר: זה בסדר אבא. זכיתי להקים בית של תורה אמיתי... זכיתי לאשה
שיש לה אהבת תורה כמו אמא שלי...

או אז שמח ר"ע... ושמחתו כעת היתה מושלמת...

המדרש הזה מלמד אותנו מסר חשוב!!! שעם כל הכבוד לבן המתמיד של רבי
עקיבא... עם כל הכבוד לחינוך הטוב שהוא קיבל מאביו... ועם כל הכבוד לטביעת עין
של השוויגער רחל אשת רבי עקיבא... שאפשר לסמוך עליה שהיא בחרה כלה
מתאימה... (כמו שהיא ידעה לבחור את בעלה עקיבא בשעתו...) בסופו של דבר המבחן האמיתי
הוא בבית!!! באהבת תורה שהאשה מפגינה מול בעלה!!!

בסופו של יום על זה יפול דבר!!!

אם היא תאיר לו את הדרך... ותראה לו ותבטא כלפיו בדרכים יצירתיות משלה עד
כמה התורה נמצאת אצלה בראש סולם הערכים... הרי הבעל יצא מהבית גם באישון
לילה ויעסוק בתורה בעמל וביגיעה... אבל אם זה לא יבא ממנה... אם לה מצידה אין
את הערכה ואהבה לעסק התורה... אזי במצב שכזה רבי עקיבא לא יכול לשמוח
בחתונת בנו... זה שהוא מכיר את בנו ויודע שיש לו אהבת תורה די והותר... זה לא
מספיק... הוא צריך לשמוע שגם בני הבית שלו בשיתוף פעולה מלא באהבת תורה...
וזה מסר שצריך לדעת אותו!!!

שורות אלו מיועדות עבור מי שבידו להאיר את האבוקה!!!

שורות אלו מיועדות עבור אותן אלה שלא חייבות בתלמוד תורה... ולפעמים נדמה
להם שהן מחוץ לתמונה... אבל המציאות היא שאליבא דאמת **הכל תלוי רק בכם!!!**
מי לנו כרבי עקיבא שהעיד בפה מלא "שלי ושלכם שלה הוא", שהוא ידע להעריך
את מקומה המכריע של עקרת הבית בתורתו של בעלה... רבי עקיבא פונה לכל עקרת
בית ואומר:

אתן בתמונה!!! אתן שיקול מכריע בתורת בעליכן!!! אין כאן המקום ללכת לצד!!!
 אדרבה... תעודדו... תבקשו... תתנו כח לבעליכן ותשלחו אותם מהבית לקבוע עיתים לתורה...

תשדרו להם עד כמה זה חשוב לכן... הוא זקוק לעידוד הזה...

בית המדרש מחכה לבעליכן, אבל לא פחות מזה, הוא מחכה גם לכן... לאהבת תורה שלכן... לדרבון ולהתלהבות שלכן... לשלוח את בעליכן בימים קשים או בלילות מורכבים ללמוד תורה... זה בסדר... אסתדר לבד... אשכיב את הילדים לבד... אתמודד עם כל המטלות לבד... ובלבד שתלך ללמוד תורה... הני נשי במאי קזכין?? בהאי!!!

אגב: זאת למודעי: חשוב לדעת שבמקרים מסוימים... אדרבה... האשה דווקא צריכה לנקוט בפלך של שתיקה... מתי כך ומתי כך??? זה כבר תורה שבעל פה... בסופו של דבר הקב"ה מוביל כל אחד לשליחות שלו בעולם... וישנם כאלו שהשליחות שלהם אחרת... ואם הבעל מאיזו סיבה שתהיה מבין שהוא לא צריך ללמוד כעת... אין רשות לאשתו להיות השבט מוסר שלו ולדחוק ולדחוף אותו לפתוח ספר... הדברים אלו אמורים רק לבית כזה שהבעל רוצה ומעוניין ללמוד... וכאן!!! רק צריך את הדחיפה והעידוד של אשתו... ברגע שהוא מצידו פותח את הדלת... כאן האשה צריכה לפרוץ את הדלת... אבל אם הוא מצידו לא מראה נכונות... כאן חובתה של האשה לא להתערב בשלימות העבודה של בעלה... על קצה המזלג... ולא בפורום הזה...

מה הסוד של שעת לימוד תורה שעושה אותי רגוע ונינוח כ"כ???

ר' יצחק חיפש מנוחה, הגוף שלו שיווע למנוחה... התקופה האחרונה הייתה עמוסה כ"כ, המון טרדות, הרבה מתח בעסק, ולאט לאט זה כבר התחיל להשפיע על הלחץ דם ועל הבדיקות דם... ויום אחד הרופא נזף בו ואמר לו שאין ברירה... אתה חייב מנוחה, אתה מוכרח להרפות... להוריד מעצמך קצת עול... להפחית משעות העבודה... להרשות לעצמך לנוח קצת יותר... עוד באותו ערב ר' יצחק כינס מטבחון וקיבל החלטה יחד עם אשתו, אין ברירה, מתחילים לנוח...

נו, קדימה, איך עושים את זה???

באותו ערב נפלה ההחלטה ור' יצחק קיבל על עצמו לקבוע עיתים לתורה... ולהיכנס למסלול דף היומי... ומכאן ואילך עוד מטלה נוספת הצטרפה לסדר יומו העמוס בלאו הכי... אם עד היום היו לר' יצחק פגישות עבודה צפופות... אזי עכשיו נוספה עוד שעה קבועה נוספת... ומאז מידי ערב יוצא ר' יצחק בקנאות לשעת לימוד הקבועה שלו בבית המדרש...

לאחר שלושה חודשים הוא חזר שוב לקופת חולים, הרופא שוב בדק את הלחץ דם והוא היה ממש מרוצה... כל הכבוד לך ר' יצחק... איזה שיעורי בית עשית?? איך עשית את זה???

האם התחלת לעשות פעילות גופנית?? האם יצאת לאיזה חופשה??

ר' יצחק חייך ושילף את הפסוק בפרשת ויחי: **וירא מנוחה כי טוב!!! -- ויט שכמו לסבול עול תורה!!!** כתוב בתורה להדיא: יששכר הוא אחד שאוהב מנוחה... נו... מה עושה מי שמחפש מנוחה? נוטל על עצמו עול תורה, עול תורה הוא הערובה למנוחת הנפש הגדולה ביותר.

כן, הבית מדרש השוקק חיים... המלחמות עולם שבוקעות מתוך הדף הגמ' הם המנוחה הגדולה ביותר... להסביר את זה אי אפשר... וגם אין צורך... כי מי שניסה הבין...

אלו עובדות בשטח!!!

שעת לימוד תורה יש בכוחה ליצוק שלווה נפש בלבו של יהודי!!!

אתה רוצה בכל זאת להבין איך בדיוק? אתה רוצה בכל זאת לקבל איזה הסבר מה יכולה להיות תרופת הפלא שטמונה שעת לימוד אחת תמימה שיכולה ליצוק בנו מנוחת נפש???

העניין הוא כך: הנפש שלנו מקבלת אנרגיה מחוט מאריך!!! מדובר בחוט ארוך ארוך שמתחיל מגבהי מרומים... מבורא כל העולמים... ומשתלשל ויורד ומגיע עד למטה למטה... עד לכל אחד ואחד מאיתנו... וכידוע... כשיש לך עסק עם חוט מאריך... לפעמים החוט מסתבך... ככל שהוא יותר ארוך ככה הוא עלול יותר להסתבך... (כמובן אנחנו מסבכים אותו).

מה הפתרון הכי קל???

לעקוף את החוט מאריך ולהתחבר מיד לשקע!!!

זה בדיוק מה שקורה בקביעות עיתים לתורה.

במשך היום, כשאנחנו יוצאים מבית הכנסת או מתרחקים מהמקור, אנו זקוקים לחוט מאריך... וככל שמתרחקים ככה צריכים לחוט מאריך יותר ארוך... ואז מטבע הדברים החוט מסתבך ואיתה הנפש שלנו... איך אומר החשמלאי? "יש משהו בחוטים..." ואז העומס הנפשי מעיק... ואז אנחנו מתחילים לחפש בנרות או את הסוף שבוע באן שהוא... או איך לייצב את המצב רוח... בקיצור: אנחנו מנסים להשתלט על החוטים שהסתבכו... אבל יש פתרון הרבה יותר קל... פשוט לעקוף את החוטים... ללכת ישר לשקע הראשי... ואיך???

בשביל זה יש קביעות עיתים לתורה!!! שעת לימוד יומיומית היא מפגש ישיר עם השכל האלוקי!!! עם המנגנון הראשי שבו נברא העולם!!! זה חיבור ישיר לשקע הראשי שממנו יוצא הכל!!! זו הסיבה שבדוק ומנוסה... אם תכנס לבית המדרש עמוס רגשות... אם רק תנשום את הנשימה העמוקה ותביע נכונות לשכוח מהכל ולשקוע בלימוד התורה... **מובטח לך** שתצא מבית המדרש עם פנים חדשות... שליו יותר... נינוח יותר... שקול יותר... עם סדר בראש... אבא יותר סבלן לילדיך... בעל יותר אדיב לאשתך... בדוק את זה, בדוק ומנוסה.

עכשיו: כמה זמן יארוך לך עד שתצליח להתנתק???

יכול להיות שלפעמים יארוך לך אפילו עשרים דקות עד שתצליח להתנתק...

אבל אחרי שהצלחת להתנתק מהחוט מאריך... אחרי שהתחברת לשקע הראשי, פתאום הכל נהיה ברור... נהיר... בהיר... לא לחינם מקובל משמיה הגר"א מוילנא: שכל

אדם שנמצא בספק, ואינו יודע כיצד לנהוג... ומורה דרכו לא נמצא בהישג יד שיכול לשאול אותנו... הרי ישב וילמד כמה שעות רצוף ולאחמ"כ השיקול דעת הראשון שיעלה במוחו הוא הדעה הנכונה, והוא העצה האמיתית כיצד לנהוג...

וירא מנוחה כי טוב? ויט שכמך לסבול עול תורה, רוץ לחדרי תורה. טובה היא מכל סחורה, מכל רפואה, מכל מנוחה... אין שיור כתורה!!!

קשה לי לצאת מהבית... ההשכבה... הילדים... לעזור בבית...

כשהרמב"ם מונה את כל החייבים בתלמוד תורה הוא הולך מהקל אל הכבד, (בדרך "לא זו אף זו") הוא מתחיל במי שבודאי חייב בת"ת, ואח"כ הוא ממשיך במי שהיה מקום לפטור אותו, וכך הוא ממשיך מהקל אל הכבד עד שהוא מגיע: ל"אפילו עני המחזר על הפתחים", שגם הוא חייב בתלמוד תורה.

אבל לא גמרנו! יש עוד מישהו אחד, האחרון ברשימה!!! שגם אחרי שכולם כבר חייבים בתלמוד תורה, עדיין היה מקום לטעון שהוא??? אולי הוא בכל זאת פטור.

נחש מי הוא האדם שהיה הכי מקום לפטור אותו? ? ?

לא תאמין, "אפילו בעל אשה ובנים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה".

לא יאומן! הרמב"ם היחיד שמבין אותנו!!! אנחנו, המטופלים בילדים קטנים, רק עכשיו גמרתי לעזור לאשתי להשכיב אותם, והילד לא מרגיש טוב, וכאן נגמרה פתאום המטרנה וצריך לרוץ לחנות לקנות, ומתי נתחיל כבר לדבר על הבר מצוה של הבן שהולכת ומתקרבת, ומתי נשב עם הבת על המבחן בנביא שיש לה מחר, בקיצור: בית בישראל, האם מישהו מבין כמה קשה לצאת פתאום באמצע הערב לשעת לימוד תמימה...?

אז כן, תתפלא לשמוע, שאצל הרמב"ם אתה מדורג במקום הכי גבוה בסולם.

גם אחרי שהרמב"ם חייב את העני המחזר על הפתחים לשבת וללמוד תורה ולא הסכים לפטור אותו, עדיין הרמב"ם חכך בדעתו אולי אתה- "בעל אשה ובנים פטור מתלמוד תורה", ובסוף הרמב"ם החליט שכן!!! שגם אתה חייב.

אז תהיה רגוע, מבינים אותך, יודעים כמה קשה לך לצאת מהבית, ובכל זאת, למרות שהרמב"ם מכיר את הדינמיקה שמתרחשת שלך מידי ערב בשעה שבע שמונה, בכל זאת הוא לוחש לך באוזן בשעה תשע, נו... קדימה... לבית מדרש, גם אתה חייב בתלמוד תורה.

אין חכמה ואין עצה, קביעות עיתים לתורה זו חובתו של כל יהודי.

בין עני, בין עשיר, ואפילו בעל אשה ובנים. כן, אפילו אתה!!!

כמה טיפים למתחילים בלימוד דף היומי...

אליך יהודי יקר: אתה מאוד מאוד רוצה להתחיל ללמוד דף היומי, מאוד חשוב לך שהפעם זה יחזיק מעמד ועד הסוף... ובכן... יש כלל בעולם הגדול שקובע באופן חד משמעי:

שהכל עניין של שיווק!!!

כל דבר בעולם... האם הוא יוקרתי או זול... מיוחד או פשוט... מרגש או משעמם... **הכל תלוי בשיווק!!!** ויש ברוך ה' ענף שלם של תעסוקה בתחום השיווק... יש חברות שלמות שהמומחיות שלהם זה לדעת איך לשווק לך מוצר ולתת לך תחושה שאתה חייב לקנות אותו ואין סיכוי שלא... **מתי צריך להשתמש בחברת שיווק???** כשרוצים "לעבוד" עליך... אבל כשאתה בעצמך מבין את חשיבות העניין... ואתה בעצמך מעוניין להיות "משוחד" ולהיכנס לזה... כאן לא צריך להגיע לאיש מקצוע שיווקי שיתן לנו את העצה הנכונה איך לעשות עליך את הסיבוב... כאן אתה בעצמך יכול להיות איש שיווק... ובכן: ר' ייד... אתה רוצה לקבוע עיתים לתורה?? אתה רוצה להתחיל ללמוד דף היומי ושזה יחזיק מעמד?

אין ברירה!!! תשווק את זה!!! נו... איך משווקים את זה???

אז תקשיב טוב טוב!!! אל תזלזל בעצה הזו... **פשוט תכניס את כל המשפחה שלך להווי של דף היומי!!!** תכניס את אשתך בסוד העניינים... את הילדים... תכריז בצורה רשמית: אני כעת מתחיל מסכת ברכות... ובעזה"ש כבר עכשיו אני מכריז על יום ט' באדר!!! שהוא יום מיוחד במשפחה שלנו!!! מה יש? ביום הזה בעזה"ש אני עושה סיום!!! תזכרו כבר עכשיו את היום הזה... וקדימה... תתחיל...

עברו שבועיים שלוש... החזקת מעמד?? אתה כבר אווז בדף י"ח בעקביות... כעת אתה חוזר הבייתה ותולה פתק תזכורת על המקרר... להזכירם: י"א באדר מתקרב!!! יום הסיום!!!

זהו... עקרונית אתה את שלך עשית... אתה כעת סיימת... כעת עצור!!! זוז לצד... אל תמשיך לקרא!!! השורות הבאות לא מיועדות בשבילך... אלא בשביל אשתך... כעת תגיש לה את השורות הבאות... ואתה תלך למנחה מעריב שלך...

ובכן: גברת יקרה... את הרי אוהבת תורה... לך לא צריך להסביר כמה חשוב שבעלך הולך ללמוד תורה... מי כמוך יודעת כמה הוא חוזר משם בן אדם אחר... טוב יותר... מרומם יותר... נינוח יותר... וכל הבית מוקרן מאור התורה שהוא מביא איתו... **ובכן: את כבר עכשיו!!!** כבר עכשיו מכינה את הילדים לקראת התאריך של הסיום ההולך ומתקרב!!! תכינו לאבא הפתעה... מה בדיוק??? זה בסדר... אני לא צריך לתת לכם רעיונות... כולנו סומכים עליכם... זה כבר יצירתיות של כל בית... (כל בית והרמת חיים שלו או המושגים שלו... אצל אחד זה מתנה... אצל השני זה סוף שבוע... אצל השלישי זה מכתב ככה עם כל הלב...) עכ"פ הטקטיקה הכי חשובה: **זה שאבא יידע!!!** שאבא יידע שמהו מתבשל מאחורי הגב שלו סביב הנושא של הסיום!!! ושוב: שכן ידע!!! לא- שלא ידע!!! **אלא שכן ידע!!!** לא כמו כל המסיבות ההפתעה הטפשיות האלו של דורנו... (שהדבר היחיד שעומד מאחורי הפקט ההפתעה הזה, זה נטו מחסום רגשי ואכמ"ל...) שאבא ידע באופן מופגן ורשמי!!! שמבשלים משהו מאחורי הגב שלו סביב יום הסיום... שידע בבירור שכשהוא הולך לדף היומי אתם שוקדים בקדחתנות על ה"אירוע" של הסיום ועל המסתעף... (מה כבר אתם מבשלים לו?? זה כבר אתם "לא חייבים" לגלות לו...) מתקרב הסיום??? קונים בגדים... (הרי תמיד חסר בגדים... ותמיד אין מה ללבוש ותמיד צריך לקנות בגדים... אז אם כבר... תאריך הקניה הוא סביב חתונת התורה... לא סביב אירועים אחרים...).

עכשיו: עוד נקודה חשובה!!! שכל הילדים יהיו שותפים סביב הסיום... שותפים זה לא סתם... שהם יהיו עמוק בפנים... שהם בעצמם יפנימו שכשאבא עושה סיום זה שווה!!! זה כדאי!!! זאת אומרת: אפילו יענקי בן השנתים יפנים לפי ערכו שכשאבא מסיים מסכת **זה שווה...** (זה אומר שהוא מקבל שתי קרמבו ולא אחד... בקיצור: שיקלוט שאבא מסיים מסכת של אבא משהו משתבש אצל אמא בגבולות...) כמו כן: במעמד הסיום כל הילדים לבושים בגדי שבת... ואם זה לא מספיק... אז באותו צהרים שלא ילכו לחיידר **ולו בשביל הדרמה!!!** כי היום בלילה יש אצלנו שמחה... (אז נכון שהרבה בחיידר כבר יתחיל לנחש שאולי משהו אצלכם סוגר שידוך ויש וורט... אז למחרת תבהירו לו שאכן כן... הוא לא לגמרי טעה... אל תקרי מורשה אלא מאורסה...).

ומעתה!!! אם ככה תעשו בסיום של מסכת ברכות... נראה אותו לא מסיים את מסכת שבת!!! נראה אותו!!! בא נראה אותו...

אתם פשוט תכניסו אותו למצב של "אל חזור..." זכרו: **הכל עניין של שיווק!!!**

ובכן: נחזור אליך ידידי היקר... עקפתי אותך... עשיתי עליך סיבוב... דיברתי עליך מאחורי הגב... **אבל אתה מצייד תשתף פעולה עם זה!!!** תן לזה לקרות!!! תן לממצב הזה... לשיווק הזה... להתרחש מאחורי הגב שלך... מתוך ידיעה והבנה שאתה צריך את זה... כן... אל תתבייש להודות שאתה צריך את הבלונים האלו... אתה צריך את הציור של רותי בת השש שהיא מציירת לך לכבוד הסיום... ואתה צריך את המצב הזה... (אני מכיר זוג שהחליטו ביחד במסכת חולין שכל דף שהבעל לומד... הגברת משלשלת עשרה דולר לקופת הנופש... ובסיום של מסכת חולין היה להם שם כבר נסיעה לנופש בחו"ל... כן... אם כבר נוסעים לנופש בחו"ל... לפחות שזה יגיע לך... לפחות שיהיה סיבה בשביל מה...) ושוב... שתבין: אם היית איזה חילוני עם עגיל שהיינו רוצים לקרב אותך ליהדות עם כל מיני קומבינות... כאן היינו באמת צריכים לעשות הכל מאחורי הגב שלך כדי שלא תקלוט שאנחנו מיסיונרים... אבל כאן זה לא הסיפור!!! אתה בעניין... לגמרי בעניין... אתה בעצמך מבין את חשיבות העניין ואתה מאוד רוצה להכניס את עצמך לדף היומי ולהכניס את עצמך לאל חזור... אז תשחרר!!! תן... תן לשיווק הזה להשתלט עליך... אדרבה... תשתף עם זה פעולה!!! ותתן לזה תקציב... אתה בעצמך תיצור באלגנטיות איזה מנגנון של ממצב שהוא יהפוך להיות עץ שלא תוכל לרדת ממנו...

אני רוצה להבהיר לך חד משמעית: בשבועות הקרובים יהיו אירועים מאוד מאוד עוצמתיים ומרשימים של סיום דף היומי... זה בהחלט יצרף לומדים חדשים ללימוד דף היומי... כי שוב... בדורנו הכל עניין של שיווק!!! התזמורת וההמוניות והטראאם יעשה שיווק טוב ויצטרפו אלפי לומדים חדשים לדף היומי...

ואני אומר לך עם יד על הלב... שלא תגיד שלא אמרתי!!! כל השיווק הזה שווה בשביל השבוע שבועיים הראשונים... מקסימום חודש חודשיים... כי השיווק האמיתי ביותר??? מי באמת זה שיזיז אותך בעקביות וידרבן אותך לקבוע עיתים לתורה??? זה רק מישוהו אחד ויחיד: **האשה והילדים!!! המעגל הקרוב והסגור שלך... אצלם ורק אצלם יפול דבר!!!**

כן... נשות ישראל הצדקניות... לא תאמינו... זה תלוי בכן!!! ורק בכן!!! אם אתן תחליטו שאתן רוצות שבעליכן יהיו עקביים בקביעת עיתים לתורה זה יקרה!!! (אבל כמובן רק בטוב... חס ושלום להתחיל לתת מוסר לבעל שיתחיל ללמוד... אשה יכולה רק לקפוץ על הגל!!! אחרי שהבעל התחיל ללמוד... היא יכולה להעצים את זה ולהעץ את זה עד השמים... אבל זה חייב להתחיל ממנו... אחרי שזה התחיל ממנו... מי שידאג שזה לא יפסק זה האשה).

יש פה עוד נקודה מאוד חשובה... אחת הסיבות העיקריות למה אנשים מתחילים דף היומי ומפסיקים... **זה בגלל חוסר עקביות!!!** איך אחד אמר לי?? אני אלוף העולם בלהתחיל דף היומי... כל שבועיים יש לו איזה יומיים מאוד עמוסים שאז נורא קשה לו להגיע... ואחרי שיומיים הוא כבר לא היה... אז זה נגרר לעוד יומיים... ואז צריך להתחיל שוב!!! והוא מתחיל ומתחיל ושוב מתחיל... **ויש גבול כמה אפשר להתחיל שוב ושוב...**

אז אני אספר לך: אני מכיר יהודי אחד שכבר כמה מחזורים ניסה להתחיל דף היומי ותמיד הוא לא החזיק מעמד... עד שבמחזור האחרון הוא פתאום הצליח ובגדול!!! מה קרה??? **הוא קיבל על עצמו עקביות מסוג יצירתי ומעניין:** אני מתחייב ללמוד ששים אחוז מכל מסכת!!! מדין רוב מנין!!! לדוגמא: אם במסכת ברכות יש ששים ושלוש דפים!!! אז אני מתחייב להיות עקבי בערך בארבעים דפים!!! כלומר: גם אם יקרה שאני אחסיר עשרים יום מתוך ששים... אני עדיין בפנים!!! **הבנת מה קרה פה??? עד היום...** אם הוא החסיר שבוע ולא הגיע... אז "הלך עליו..." הוא צריך **להתחיל** מחדש... אז זהו שלא!!!

מהיום יש סך מסוים של חיסורים שאפשר להחסיר... כך שאם החסרתי שבוע שלם לפני הבר מצוה של הבן... או שבוע וחצי לפני החתונה של הבת... זה לא אומר שאני צריך **להתחיל מחדש!!!** אלא זה בסה"כ מצמצם לי את אחוזי החיסורים שאני יכול **להמשיך** להחסיר מהמסכת הזו!!! **אבל חכה!!! זה לא נגמר בזה...** אותו אחד החליט שכל דף שאני מחסיר... אין שום בעיה... אבל אני רושם לעצמי את זה... בשביל מה??? **בשביל המחזור הבא!!!** שאני אדע מה אני צריך להשלים במחזור הבא... **ובזכות זה!!!** בזכות ההחלטה המפוקחת הזו הפעם לראשונה אותו יהודי ב"ה השלים את כל המחזור של דף היומי... וכעת ב"ה הוא מתחיל שוב דף היומי... ויש לו ב"ה הרבה חורים שהוא חייב להשלים אותם... ויש לו רשימה באיזה דפים אסור לו להחסיר... הנה לך טקטיקה שהיא בסה"כ לסדר את הראש!!! איך להפוך את המחדלים למתוחמים...

תורה תורה, לבשי עדי והתנערי מעפרים
חופת יחיד עשי לך ומשוש דודים
"על תופשי משוטייך ופורשי מכמורים
מלחייך וחובלייך במים אדירים"
מפענחי צפונייך ומגלי מסתורים
המפרקים הוויות ומתרצים שברים

(ציטוט בשינוי מקינות תשעה באב, קינה כ"ב)

"ובכל עת שהאדם עוסק בתורה ומתדבק
בה כראוי... הרי זה מביא טובה לעולם
ויכול הוא לבקש רחמים ולהתפלל
לפני הקב"ה ויפקפק את הרקיע...
ומברכתם של העולמות יבורך גם האדם
העוסק בה כראוי לשמה... והוא הרודה
ומושל בכל וכל הדינין בישין מסתלקין
מעליו ואין להם עליו שום שליטה ח"ו... ואם
ראית שהיסורין ממשימין ובאים עליך
רוצה לחדרי תורה ומיד היסורין בורחים
ממך... ואינו צריך לא חרב ולא חנית ולא כל
דבר שיהיה לו שומר אלא הקב"ה משמרו
בעצמו... וכפי ערך הקיבול אשר יקבל
עליו עול תורה באמת ובכל כוחו, כן לפי
זה הערך יסירו ויעבירו ממנו כל טרדות
ענייני זה העולם, והוא כבן המתחטא לפני
אביו ואביו עושה לו רצונו ומשלים חפצו...
...והוא נעלה מכל ענייני זה העולם, ומושגח
מאתו יתברך בהשגחה פרטית למעלה
מהוראת כוחות הטבעים והמזלות כולם...
ואדרבה הכוחות הטבעיים מסורים אליו
כאשר יגזור אומר עליהם, ולכל אשר
יחפוץ יטם..."

(נפש החיים שער ד')